

[Birthe Nielsen]

rørende alkoholproblemer. Under dette møde blev der fra flere sider netop peget på nødvendigheden af en forøget indsats på området, bl. a. mere forebyggelse, oplysning og forskning samt behandling.

Kontaktudvalget har hidtil beskæftiget sig mere generelt med forebyggelse af alkoholproblemer, men det er også nødvendigt med konkrete forslag til forebyggelse og foranstaltninger, som kan bruges i kommuner og amtskommuner både i skoler, klubber og andre steder, for dette er efter min mening i virkeligheden et pædagogisk problem, ligesom forskning er nødvendig, men det pegede man altså også på fra kontaktudvalgets side, og det var indenrigsministeren også inde på.

Men det er store opgaver, der pålægges amter og kommuner, når det gælder om at give de unge en anden holdning til alkohol, og vi må fra centralt hold hjælpe amtskommunerne med disse opgaver. Vi mener ikke, at problemet primært er samfundsøkonomisk betinget, som dette forslag går ud fra, men at det, det drejer sig om – og det viser de foreløbige undersøgelser, vi har set – er, at vel fungerende mennesker med godt arbejde, rimelig uddannelse, rimelig økonomi og gode boligforhold fungerer udmærket i en række menneskelige sammenhænge, men at store dele af samfundets grupper, f. eks. de lavtlønnede, de hårdtslidende, de enlige forsørgere, pensionistgrupper og mange unge udviser tegn på tydelig isolation, og at det er blandt disse grupper af mennesker, der lider af ensomhed og manglende kommunikation med omverdenen, at alkoholproblemer kan opstå.

Jeg var meget glad for, at indenrigsministeren sagde, at man skulle afdække årsagerne til alkoholmisbrug og fremme forskningen, og jeg husker også, at indenrigsministeren ved mødet den 9. april netop påpegede, at der ikke skulle spares her. Det vil sige, at kommuner og amter skulle have muligheder for at etablere en større oplysningsvirksomhed og bedre hjælp til netop de unge, der, som jeg her har omtalt, har særligt behov for hjælp.

I de mange år, jeg har været beskæftiget inden for det sociale område, har jeg set, at de mennesker, som har haft disse problemer, netop har tilhørt den gruppe, jeg sidst omtalte, nemlig dem, man har udstødt fra vort samfund. Derfor mener jeg stadig væk, at det

er et socialt problem. Vi kan lappe på det – og det mener jeg også vi skal – men der skal altså også sættes nogle midler af til det, og det er ikke nok at have nogle gode intentioner, der må også gøres noget ved det. Selv om dette forslag ikke indeholder det, vi ønsker, med den formulering det har, mener jeg nok, at det rummer nogle tanker, som jeg synes folkettinget burde gøre mere ved.

Aase Olesen (RV):

Jeg har tidligere på det radikale venstres vegne kritiseret kristeligt folkeparti for dets evindelige genfremsættelser af forslag, som man på forhånd ved man ikke kan få igennem, fordi man allerede har haft førstebehandling flere gange.

Jeg vil dog ikke afvise, at der kan være vægtige grunde til genfremsættelser, og skulle man lede efter en sådan grund i dag, måtte den måske findes i det ministerskifte, vi har haft på området. Vi har da også fået en meget positiv ordførertale fra socialdemokratiet, og det giver mig anledning til at sige lidt mere, end jeg i første omgang havde tænkt mig, om det radikale venstres principielle holdning i sagen.

For det første vil jeg sige til kristeligt folkeparti, at vi fastholder den afvisning af grundtanken i forslaget, som mit partis ordfører i denne sag, fru Grethe Philip, fremførte i folkettingen den 7. marts 1979. Vi er simpelt hen imod den opfattelse, at finansloven skal opdeles i båse, hvor udgifter og indtægter skal balancere inden for hvert enkelt område.

Derimod er det radikale venstre overordentlig interesseret i hele problemstillingen med hensyn til en egentlig alkoholpolitik. Vi fremsatte den 23. november 1977 et forslag om nedsættelse af et permanent udvalg vedrørende alkoholproblemer, men måtte konstatere, at der ikke var nogen særlig interesse for det. Ordet alkoholpolitik har måske endnu en odios klang her i folkettingen hos så godt som alle andre partier end lige netop kristeligt folkeparti og det radikale venstre. Det må vi så se at leve med i håb om, at det ikke er en evigtvarende tilstand. Vi beklager det, for vi mener fortsat, at der er et enormt behov for et sådant permanent organ, der kunne følge udviklingen inden for det første alkoholforbruget, dets vækst og forde-